

Kutsal Paradoks

— RamazanBoran · 22 Ocak 2026

Bir tarafın imkansızın içindeki o en mümkün hayal
Bir tarafın dilsiz mahal

Bir tarafın kekik kokar dağların yamacında
Bir tarafın uykusuz bir nehrin avucunda
Bir tarafın masmavi bir gök gürlemesidir
Bir tarafın sessizliğin en derin inlemesidir

Bir tarafında turnalara emanet bir mektup
Bir tarafında mühürlenmiş bir sır küfesi
Seni okumanın bir tarihi olmalı

Bir tarafın taze ekmek buğusu gibi sıcak
Bir tarafın kış ayazında kimsesiz bir kucak
Bir tarafında zeytin dalında barış türküsü
Bir tarafın tarihin o karanlık örtüsü
Sana dokunmanın bir dokusu olmalı

Bir tarafın kehribar rengi eylül akşamı
Bir tarafın baharın o hiç bitmez ihtişamı
Bir tarafında yedi iklimin tozunu yutmuş seyyah
Diğer yanda koca bir eyvah

Bir tarafında kurumuş bir gülün son vasiyeti
Diğer yanda bir ömrün hiç bitmeyen eziyeti

Bir tarafın bakır çalığı
Bir tarafın taze bir ıslık
Bir tarafın ayak izi değmemiş karların beyazı
bir tarafın uzak dağların mahzun ve sessiz boğazı
Ah, sığdırmak var ya bir kum saatine çölü
Bir tarafın ateşbaz ehlinin soğumuş o son külü
Bir tarafın atmaca hızıyla geçerken ömürden

Bir yanın ankaca sıyrılır o kapkara kömürden

Ah çakmak var şafağı tam geceye
Sığdırmak bin kitabı efsunlu bir heceye.

Sen yeryüzünden gökyüzüne en muazzam iniş
Sen tükenmeyen bir bitişsin
Harabeler içinde yükselen o saray sesi sensin
Bakışının bir coğrafyası olmalı
Seni yaşamanın bir efsanesi bir ütopyası olmalı

Ah sığdırmak var sessizliği kükreyen fırtınaya
Karanlığın kahrını bandırıp dolunaya
Yükleyip bir karıncaya devlerin ağrısını
Dağıtmak var dünyaya köklerin çağrısını

Düğümlemek var ya ateşi bir damlaya
Mıhlayıp yıldızları bomboş bir rüyaya
Bakmak var sessizce dünyanın haline

...